

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΩΝ ΚΑΙ ΕΛΑΙΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

Ελιά, κρητικός αμπελώνας και «ευ αγωνίζεσθαι»!

ΠΡΟΣ :

ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟ ΟΠΕΚΕΠΕ

ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ – ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΘΕΜΑ : Πρόταση συνδεδεμένης για την ελιά και τον αμπελώνα της Κρήτης, μέσω της αίτησης Ενιαίας Ενίσχυσης.

Η ελιά αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα – αν όχι το σημαντικότερο αγαθό των χωρών της Μεσογείου. Οι Μεσογειακές χώρες διαθέτουν τις κατάλληλες εδαφοκλιματικές συνθήκες για την ανάπτυξη και την καρποφορία αυτών των δέντρων. Αυτό το δέντρο μπορεί να προσφέρει ποικιλία προϊόντων των οποίων η αξία δεν υπολογίζεται μόνο σε χρήμα. Σήμερα σε όλη τη Γη υπάρχουν περίπου 800 εκατομμύρια ελαιόδεντρα και στην Ελλάδα συναντάμε τα 120 εκατομμύρια από αυτά, ενώ η έκταση των ελαιώνων υπολογίζεται σε 7.581.000 στρέμματα στη χώρα μας. Συνολικά η εξάπλωση της ελαιοκαλλιέργειας είναι μεγαλύτερη από κάθε άλλο είδος καρποφόρου δέντρου.

Ταυτόχρονα στη Κρητική γη πρωταγωνιστεί και ο αμπελώνας πέρα από την ελιά και αυτό γιατί η Κρήτη διαθέτει οινική παράδοση 4.000 χρόνων, μαρτυρία που την

βεβαιώνουν οι ανακαλύψεις στην περιοχή της Κρήτης βρέθηκε το αρχαιότερο καλλιεργούμενο αμπέλι όπως επίσης στην Κρήτη βρέθηκε το αρχαιότερο πατητήρι, η 3.500 ετών π.Χ. Η Κρήτη και τ' αμπέλια είναι έννοιες ταυτόσημες. Έχουν ιστορία και πορεία παράλληλη. Οι δυνατότητες καλλιέργειας των αμπελιών στην Κρήτη είναι απεριόριστες. Και αυτό γιατί ενώ στην Κρήτη τα αμπέλια μπορούν να δώσουν και δύο παραγωγές την ίδια βλαστική περίοδο (τον ίδιο χρόνο), σε πολλά άλλα διαμερίσματα της χώρας μας και ιδιαίτερα σε άλλες χώρες, τ' αμπέλια δεν μπορούν να ωριμάσουν τα σταφύλια τους, εξαιτίας των καιρικών τους συνθηκών (ψυχρά κλίματα). Έτσι, τα σταφύλια της Κρήτης είναι κατάγλυκα, ενώ τα σταφύλια των άλλων χωρών είναι ημίξυνα και γι' αυτό δεν παράγουν αμπελουργικά προϊόντα (κύρια κρασιά) ανώτερης ποιότητας, εκτός αν αναμείξουν το γλεύκος τους (μούστο) με το γλεύκος των δικών μας σταφυλιών. Η Κρήτη λοιπόν, είναι ιδανική περιοχή για την καλλιέργεια αμπελιών όλων των προσανατολισμών της παραγωγής τους (σταφίδα, επιτραπέζια σταφύλια, κρασί, τσικουδιά, σταφυλοχυμό, ξύδι, κ.α.). Γι' αυτό θεωρείται η καλύτερη αμπελουργική ζώνη του κόσμου. Και μόνο το ελληνικό κράτος, οι Συνεταιριστικές Οργανώσεις μας δεν μπορούν να το αντιληφθούν... Επομένως, δρουν και λειτουργούν εναντίον της Κρήτης... Η καλλιέργεια των αμπελιών στην Κρήτη χάνεται στα βάθη της Ιστορίας της...

Από την άλλη μεριά η ελιά είναι ένα δέντρο άριστα συνδεδεμένο με την περιβαλλοντική πολιτική για την αειφόρο ανάπτυξη της γεωργίας καθώς η ελαιοκαλλιέργεια συμβάλλει στον εμπλουτισμό της ατμόσφαιρας με οξυγόνο. Σύμφωνα με τον εκτελεστικό διευθυντή της ΔΟΕ (Διεθνές Συμβούλιο Ελαιόλαδου) Αμπντελάτιφ Γκεντίρα «... η παραγωγή ελαιόλαδου είναι ευεργετική για το περιβάλλον, δεδομένου ότι η ελιά είναι το δέντρο με την μεγαλύτερη ικανότητα απορρόφησης ατμοσφαιρικού διοξειδίου του άνθρακα». Φανταστείτε ότι η παραγωγή ενός λίτρου ελαιόλαδου συλλέγει 10,64kg ατμοσφαιρικού διοξειδίου του άνθρακα. Άρα, η παγκόσμια παραγωγή ελαιόλαδου θα μπορούσε να απορροφήσει τις εκπομπές του διοξειδίου του άνθρακα μιας πυκνοκατοικημένης πόλης όπως είναι το Χονγκ Κονγκ.

Η ελιά μπορεί να χαρακτηριστεί ως δασική. Υπάρχουν πάνω από 750 εκατομμύρια ελαιόδεντρα στα παράλια της Μεσογείου αποτελώντας ένα ιδιόμορφο δάσος, αλλά με χαρακτηριστικά καλλιέργειας. Προσφέροντας με αυτό τον τρόπο, τους καρπούς της ελιάς αλλά και τις θετικές επιδράσεις του δάσους. Αξίζει να σημειωθεί ότι στην Κρήτη το 70% των γεωργικών εκτάσεων καλύπτονται από ελαιώνες και αμπελώνες, αποτελώντας το βασικό χαρακτηριστικό του νησιού.

Υπάρχουν πολλές λοφώδεις εκτάσεις που είναι καλυμμένες από ελαιόδεντρα και αμπελώνες, σε πολύ επικλινείς περιοχές με αναβαθμίσεις, αυτές οι εκτάσεις συμβάλλουν στην μείωση της διάβρωσης και στην συγκράτηση του εδάφους. Επίσης, οι ελαιώνες και οι αμπελώνες σε αυτές τις περιοχές συγκρατούν τα νερά των βροχών και συμβάλλουν στην διείσδυση του εδάφους. Εμπλουτίζοντας με αυτόν τον τρόπο το έδαφος και τους υπόγειους υδροφορείς. Σύμφωνα με μελέτες έχει παρατηρηθεί ότι κατά μέσο όρο 100 κιλά ελαιόκαρπου απομακρύνει από το έδαφος τα ακόλουθα:

0,9kg Αζώτου, 0,2kg Φωσφόρου, 1,0kg Κάλιο και 0,4kg Ασβέστιο. Άρα χωρίς αυτά τα δέντρα, οι επικλινείς περιοχές θα ήταν άδειες, προκαλώντας ερημοποίηση, πλημμύρες και κατολισθήσεις.

Η Κρητική γη είναι γνωστή για την καλλιέργεια της ελιάς εδώ και εκατοντάδες χρόνια, ενώ η Κορωνέικη ποικιλία ελαιόδεντρων παράγει μία εκλεκτής ποικιλίας ελιά που χρησιμοποιείται για την παραγωγή ενός από τα πιο εξαιρετικά έξτρα παρθένα ελαιόλαδα της Μεσογείου. Επιπρόσθετατο καλό κρασί λένε ότι ξεκινάει από το αμπέλι! Έτσι στην Κρήτη, θα το συναντήσετε στο βόρειο κυρίως τμήμα του νησιού, σε αραστή συνύπαρξη με τα λιόφυτα και τους ελαιώνες, προφυλαγμένο από τους θερμούς ανέμους του Λιβυκού πελάγους. Δροσίζεται από την αύρα του Αιγαίου και του Κρητικού πελάγους, που αποτελεί ιδανικό σύμμαχο για την παραγωγή των εξαιρετικών Κρητικών κρασιών. Εδώ καλλιεργήθηκε η άμπελος και ωρίμασε ο οίνος αποτελώντας έτσι η Κρήτη μας μια οινική κιβωτό που κρύβει εξαιρετικές αυτόχθονες ποικιλίες αλλά και πολύ καλά προσαρμοσμένες διεθνείς ποικιλίες, με μεγάλη δυναμική. Από τις τοπικές ποικιλίες στην Κρήτη είναι η Βηλάνα, με πρωταγωνιστικό ρόλο στην κατηγορία των λευκών, το Βιδιανό, το Δαφνί, το Θραναθήρι, η Μαλβαζία ντι Κάντια (Μαλβαζίας του Χάνδακα), το Μοσχάτο Σπίνας, το Πλυτό ενώ στην κατηγορία των ερυθρών, τη σκυτάλη παίρνουν το Κοτσιφάλι, το Μανδηλάρι, το Λιάτικο, η Τσαρδάνα και το ιστορικό Ρωμείο.

Κάθε χρόνο από τη Κρήτη εξάγονται 60-120.000 τόνους ελαιόλαδου που αποσκοπούν στην εισροή συναλλάγματος στην Ελλάδα αποτελώντας βασική πηγή ενδυνάμωσης της οικονομίας του νησιού. Σήμερα, πραγματικά η αμπελουργία και η ελαιοκαλλιέργεια της Κρήτης βρίσκονται σε αδιέξοδο. Δεν μπορούν να επιβιώσουν στη σημερινή τους δομή και λειτουργία. Δεν μπορούν να επιβιώσουν στις σημερινές συνθήκες παραγωγής και διάθεσης των αμπελουργικών και ελαιοκομικών προϊόντων. Η αμπελουργία και η ελαιοκαλλιέργεια της Κρήτης βρίσκονται σε ώρα μηδέγ. Βρίσκονται σ' ένα σταυροδρόμι. Ή επιλέγουμε το σωστό δρόμο, ή η αμπελουργία και η ελαιοκαλλιέργεια μας θα καταρρεύσουν. Διαλέγουμε και παίρνουμε... Ο σωστός δρόμος είναι η αξιολόγηση και η αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων που διαθέτει η Κρήτη για την καλλιέργεια των ελιών και των αμπελιών, σε σχέση με την Ηπειρωτική και υπόλοιπη νησιωτική Ελλάδα. Όταν η δυναμική των ελαιοπαραγωγών και των αμπελουργών της Κρήτης, η δυναμικότητα του οικολογικού περιβάλλοντος της και η δυναμική του γονότυπου των ντόπιων ποικιλιών αμπέλου και ιδιαίτερα των κλώνων τους, επιβάλλουν τη δημιουργία τέτοιων δυναμικών αμπελιών, είναι λυπηρό τα σημερινά αμπέλια της να μη μπορούν να παράγουν ούτε το πλαφόν της σταφίδας (300 κιλά στο στρέμμα). Και είναι ακόμη πιο λυπηρό το κράτος, η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και οι συνεταιριστικές οργανώσεις των αγροτών, να αρνούνται να ενισχύσουν την παραγωγή στην Κρήτη.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΜΠΕΛΩΝΑ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΕΝΙΑΙΑΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

- Αξίζει να σημειωθεί πως τα τελευταία χρόνια στη Κρήτη σε αντίθεση με την υπόλοιπη ηπειρωτική και νησιωτική Ελλάδα παρατηρείται έντονα η ενεργή ενασχόληση ολοένα και περισσότερων νέων με τη γεωργία ,επομένως κρίνεται αναγκαία η άμεση υποστήριξη των νέων γεωργών, καθώς όσο περισσότεροι νέοι αγρότες παραμένουν στην αγορά, τόσο περισσότερο ωφελείται ο αγροτικός τομέας στο νησί μας.
- Μια υποστήριξη που θα παρέχει κίνητρα και θα λειτουργεί ενισχυτικά προς όφελος τους εντείνοντας το ενδιαφέρον και την επιθυμία ενασχόλησης τους με το γεωργικό τομέα και προσελκύοντας ολοένα και περισσότερο νεαρό πληθυσμό.
- Επιπρόσθετα με βάση τις πληροφορίες που έχουμε μέχρι τώρα διαφαίνεται αδυναμία και ανικανότητα της νέας ΚΑΠ, ώστε να εφαρμοστεί ενιαία βάση νησιωτικής πολιτικής, καθώς έχει αποδειχθεί ότι στη Κρήτη η γεωργία δεν αντιμετωπίζεται το ίδιο με την υπόλοιπη Ηπειρωτική και Νησιωτική Ελλάδα. Δικαιούνται οι νησιώτες μας την εφαρμογή των αυτονόητων πολιτικών για την άρση των περιορισμών της νησιωτικότητας, για την παροχή ίσων ευκαιριών και δυνατοτήτων με τους κατοίκους της ηπειρωτικής χώρας, για την νησιωτική κοινωνική και οικονομική συνοχή.
- Την ίδια στιγμή στη Κρήτη η καλλιεργητική δραστηριότητα της ελιάς υπολογίζεται στα 450 ευρώ ανά στρέμμα ετησίως, γίνεται έτσι αντιληπτό ότι χωρίς την ενεργή στήριξη του κράτους και δεδομένου του αυξημένου κόστους της καλλιέργειας της ελιάς είναι βέβαιη η εγκατάλειψη της καλλιέργειας από τους παραγωγούς καθώς δεν υπάρχουν οικονομικά κίνητρα. Συνεπώς ο ελαιοκομικός τομέας χρήζει άμεση χρηματοοικονομική στήριξη που αγγίζει το 16-20% των εξόδων παραγωγής του ελαιόλαδου.
- Η στήριξη αυτή μπορεί να αποδοθεί στους παραγωγούς μέσω των Αιτήσεων Ενιαίας Ενίσχυσης και με βάση τον αριθμό των ελαιόδεντρων συνδυαστικά με την παραγωγή ελαιόλαδου η οποία θα πρέπει να υπολογίζεται στα 2-7kg ελαιόλαδου ανά δέντρο ετησίως.
- Καθιστώντας έτσι δυνατό να ενισχύονται περαιτέρω μόνο οι ελαιοκαλλιέργειες εκείνες οι οποίες αποδίδουν παραγωγικά ορισμένη ποσότητα λαδιού ετησίως αποσκοπώντας έτσι στη μέγιστη στήριξη των παραγωγών και εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα τη διατήρηση και τη συνέχεια ενός τόσο σημαντικού περιβαλλοντικά αλλά και οικονομικά αγαθού της χώρας μας.
- Εξάλλου, η στήριξη της επόμενης γενιάς των γεωργών ενισχύει τη μελλοντική ανταγωνιστικότητα της γεωργίας και συμβάλλει στη διασφάλιση του επισιτιστικού εφοδιασμού της Ευρώπης κατά τα επόμενα χρόνια.

 Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΑΕ
 ΠΙΡΙΑΜΟΣ ΙΕΡΩΝΥΜΑΚΗΣ

